

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. 2549

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ
อำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2549

หลักการ

เพื่อให้มีข้อบัญญัติการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ บังคับใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญและอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ตลอดจนกำหนดมาตรการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวต้องตราเป็นข้อบัญญัติ ตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 อันเป็นบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ข้อบัญญัติตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2549

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2548 ประกอบมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อและนายอำเภอเมืองเพชรบุรี จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2549”

ข้อ 2. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อแล้ว 15 วัน

ข้อ 3. บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัติให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4. ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ดังต่อไปนี้ โค กระบือ แพะ แกะ ม้า ลา สุนัข แมว ไก่ เป็ด ห่าน สุกร

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มี การควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. 2535 และข้อบัญญัตินี้

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ผู้ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของรัฐ และหมายรวมถึงผู้ซึ่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่สัตวแพทย์ในราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ 5. เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

ข้อ (5.1) ภายในบริเวณพื้นที่สีแดง การเลี้ยงสัตว์ในที่เอกชนให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. ห้ามเลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข โดยเด็ดขาด
2. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท ไก่ เป็ด ห่าน รวมกันไม่เกินจำนวน 10 ตัว
3. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข แมว รวมกันไม่เกินจำนวน 5 ตัว
4. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท โค กระบือ รวมกันไม่เกินจำนวน 2 ตัว
5. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท แพะ แกะ รวมกันไม่เกินจำนวน 2 ตัว
6. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท ม้า ลา รวมกันไม่เกินจำนวน 2 ตัว

ข้อ (5.2) ภายในบริเวณพื้นที่สีเหลือง การเลี้ยงสัตว์ในที่เอกชนให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข ใต้ไม่เกินจำนวน 3 ตัว
2. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท ไก่ เป็ด ห่าน รวมกันไม่เกินจำนวน 30 ตัว
3. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท สุนัข แมว รวมกันไม่เกินจำนวน 10 ตัว
4. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท โค กระบือ รวมกันไม่เกินจำนวน 10 ตัว
5. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท แพะ แกะ รวมกันไม่เกินจำนวน 10 ตัว
6. ให้เลี้ยงสัตว์ประเภท ม้า ลา รวมกันไม่เกินจำนวน 10 ตัว

ข้อ (5.3) ภายในบริเวณพื้นที่สีเขียว ให้มีการประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ได้ แต่อยู่ภายใต้มาตรการควบคุม ตามข้อ 7.

ข้อ 6. ในบริเวณพื้นที่สีแดง ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกชนิดในที่หรือทางสาธารณะโดยเด็ดขาด

ข้อ 7. นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติแล้วเจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับสุขลักษณะ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

7.1 สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ

1. สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอสมควร
2. สถานที่เลี้ยงสัตว์นั้น ต้องตั้งในทำเลซึ่งจัดทำวางระบายที่สามารถระบายน้ำเสียได้สะดวก
3. สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีระบบแสงสว่างและระบายอากาศอย่างเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค
4. สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีการระบายน้ำ มีการป้องกันกลิ่น ไอ เสียง เขม่า ฝุ่น คาวิน มูลสัตว์ หรือสิ่งอื่นใด ซึ่งอาจเป็นเหตุรำคาญต่อผู้อยู่ในที่ใกล้เคียง

7.2 อาคารและส่วนประกอบ

1. อาคารสัตว์เลี้ยงต้องเป็นอาคารเอกเทศ และมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัย หรือประกอบกิจการอื่นใด
2. พื้นอาคารต้องเป็นพื้นแน่น ไม่เฉอะแฉะ ไม่มีน้ำขัง กรณีการเลี้ยงสุกรต้องเป็นพื้นคอนกรีต มีความลาดเอียงพอสมควร เพื่อให้ น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก
3. หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควร และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง
4. มีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด
5. ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก ไม่อุดตัน

7.3 การจัดการของเสียในสถานประกอบการ

1. ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลเป็นประจำทุกวัน
2. ต้องทำความสะอาด กวาดล้างอาคารเลี้ยงสัตว์ คอกสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องรักษาพื้นอาคาร สถานที่คอกสัตว์ ให้มีลักษณะที่ค้ำยู่เสมอ
3. ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลโดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค
4. ห้ามทิ้งมูลสัตว์หรือสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินสาธารณะหรือทางน้ำสาธารณะหรือในที่อื่นใด นอกจากที่รองรับมูลฝอยที่จัดไว้

7.4 การจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์พาหะนำโรค

1. น้ำเสีย ต้องได้รับการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำ แหล่งน้ำสาธารณะ หรือในที่เอกชน
2. จัดให้มีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์โดยสัตว์แพทย์
3. การกำจัดซากสัตว์ ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค โดยสถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารพักอาศัย

3.1 การกำจัดซากสัตว์โดยวิธีการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า 50 เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่างๆของซากสัตว์จนทั่ว กลบหลุมเหนือระดับผิวดินและราดหรือโรยด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคซ้ำ

3.2 การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากทั้งหมด

7.5 การจัดการปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญ

1. ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ
2. ต้องป้องกันเสียงรบกวนของสัตว์ ไม่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น
3. ต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่ออันตราย ทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ 8. ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะซึ่งอยู่ภายในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจับสัตว์และนำสัตว์ไปกักไว้เป็นเวลาอย่างน้อย 30 วันหรือสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควร

ในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีเกิดอุบัติเหตุอื่นใด ทำให้สัตว์บาดเจ็บ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อจะไม่รับผิดชอบใดๆทั้งสิ้น

ข้อ 9. เมื่อได้จับและนำสัตว์มา กักไว้ตามความในข้อ 8 เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนไปภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้จับสัตว์มา กักไว้ โดยประกาศไว้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อหรือที่เปิดเผย เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

ข้อ 10. กรณีกักสัตว์ไว้ อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีสัตว์นั้นตายหรือเจ็บป่วยหรือไม่ควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆหรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มารับสัตว์คืนภายในกำหนดตามข้อ 9 เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ข้อ 11. หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 กฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 หรือข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อนี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์แก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์นั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่า 15 วัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ 12. บรรดาเจ้าของสัตว์ซึ่งประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์อยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อนี้ใช้บังคับ ในพื้นที่สีแดงและพื้นที่สีเหลือง ให้ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ได้ต่อไปภายในกำหนดอายุขัยของสัตว์ประเภทนั้นๆ หากพ้นกำหนดอายุขัยของสัตว์ประเภทดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อนี้ ยกเว้นผู้ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์เพื่อการค้าที่มีจำนวนเกินกว่า 10 ตัวขึ้นไปก่อนวันที่ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อนี้ใช้บังคับ ให้ประกอบการเลี้ยงสัตว์ได้ แต่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการควบคุมตาม
ข้อ 7.

ข้อ 13. บรรดาเจ้าของสัตว์ซึ่งประกอบการเลี้ยงสัตว์ที่มีจำนวนเกินกว่า 50 ตัวขึ้นไป ก่อนวันที่ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อนี้ใช้บังคับ ในพื้นที่สีเขียวให้ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ได้ต่อไป ทั้งนี้จนกว่าจะ
ได้มีประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ออกตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อนี้

ข้อ 14. ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตาม
มาตรา 44 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน
หม้อในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ 15. ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่ง
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 16. ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2549

(ลงชื่อ)

(นายธีรศักดิ์ พานิชวิทย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านหม้อ

อนุมัติ

(ลงชื่อ)

(นายนิรันดร์ สมสมาน)

นายอำเภอเมืองเพชรบุรี

แผนที่แนบท้ายประกอบร่างข้อบัญญัติ เรื่องควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

